



NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI  
Delegatura w Kielcach

LKI-410.013.02.2016  
P/16/089

# WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI  
Delegatura w Kielcach  
al. Tysiąclecia Państwa Polskiego 4, 25-520 Kielce  
T +48 41 249 91 00, F +48 41 249 91 05  
lki@nik.gov.pl

# I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/16/089 – Rekultywacja i zagospodarowanie terenów pogórnich byłego wyrobiska Piaseczno - Kopalni Siarki „Machów” S.A. w likwidacji.
Okres objęty kontrolą	Od 2010 r. do dnia zakończenia kontroli, z uwzględnieniem zdarzeń przed tym okresem, które miały wpływ na działalność objętą kontrolą.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Kielcach.
Kontroler	Andrzej Kamiński, główny specjalista kp., upoważnienie do kontroli nr LKI/42/2016. [Dowód: akta kontroli str. 1]
Jednostka kontrolowana	Okręgowy Urząd Górniczy w Kielcach, ul. Wrzosowa 44, 25-155 Kielce (dalej: Urząd Górniczy).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Marzena Rabiasz, Dyrektor Urzędu Górniczego od 27 maja 2011 r. [Dowód: akta kontroli str. 2]

## II. Ocena kontrolowanej działalności<sup>1</sup>

### Ocena ogólna

Z dniem 31 grudnia 1982 r. Urząd Górniczy zaprzestał nadzorowania byłej Kopalni Siarki „Piaseczno” (dalej: KS „Piaseczno”), uzasadniając to zniesieniem przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego, zarządzeniem nr 20 z 26 października 1982 r., obszaru górniczego „Piaseczno”.

W dniu 13 maja 2007 r. Zarząd Kopalni Siarki „Machów” (dalej: KS „Machów”) wystąpił do Dyrektora Urzędu Górniczego z wnioskiem – popartym przez związki zawodowe – o ponownie objęcie nadzorem i kontrolą likwidacji KS „Piaseczno”. Dyrektor Urzędu Górniczego nie wyraził na powyższe zgody, powołując się na obowiązujące przepisy, a w szczególności na zniesienie obszaru górniczego „Piaseczno”. Stanowisko Dyrektora Urzędu Górniczego podzielił Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. Od tego czasu działalność Urzędu Górniczego w zakresie likwidacji i rekultywacji wyrobiska „Piaseczno” sprowadziła się do wydania przez Dyrektora Urzędu Górniczego na wniosek starosty sandomierskiego dwóch postanowień na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy z 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych<sup>2</sup>, wyrażających opinię w zakresie kierunków rekultywacji nieczynnego wyrobiska.

Dyrektor Urzędu Górniczego 16 sierpnia 2016 r. wydała również na podstawie art. 108 ust. 7 ustawy z 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze<sup>3</sup> decyzję zatwierdzającą sporządzony przez KS „Machów” S.A. w likwidacji *Plan ruchu utrzymania systemu odwodnienia zlikwidowanego zakładu górniczego KS „Piaseczno” na okres od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2021 r.*

Stanowisko Urzędu Górniczego o braku możliwości sprawowania nadzoru nad rekultywacją ww. wyrobiska było nieuzasadnione. Zdaniem NIK, przepisy prawa nie uniemożliwiają Urzędowi Górniczemu sprawowania nadzoru nad rekultywacją byłego wyrobiska „Piaseczno”. Sam fakt wydania zarządzenia przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nie przesądzał o zakończeniu prac rekultywacyjnych.

<sup>1</sup> Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. W przypadku, gdy sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia się ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

<sup>2</sup> Dz. U. z 2015 r. poz. 909, ze zm.

<sup>3</sup> Dz. U. z 2016 r. poz. 1131, ze zm.

### III. Opis ustalonego stanu faktycznego

#### Nadzór nad przebiegiem realizacji Programu likwidacji KS „Machów” S.A. (w likwidacji) w zakresie wyrobiska Piaseczno

1.1. Zarządzeniem nr 20 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 26 października 1982 r. został zniesiony obszar górniczy „Piaseczno” dla kopaliny siarki rodzimej, położony w województwie tarnobrzeskim, utworzony decyzją Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 24 maja 1953 r. W przypadkach powstania szkód górniczych w rejonie zniesionego obszaru górniczego, Kopalnie i Zakłady Przetwórcze Siarki „Siarkopol” w Tarnobrzegu (KiZPS Siarkopol) zostały zobowiązane do naprawienia tych szkód, stosownie do przepisów prawa górniczego o szkodach górniczych. [Dowód: akta kontroli str. 3]

W związku z powyższym, Urząd Górniczy z dniem 31 grudnia 1982 r. zaprzestał pełnienia nadzoru nad byłą KS „Piaseczno”, o czym poinformował KiZPS Siarkopol pismem znak OUG - 03/54/6/82 z 25 stycznia 1983 r. [Dowód: akta kontroli str. 6-7]

Pismem z dnia 13 maja 2007 r. KS „Machów” w Tarnobrzegu zwróciła się do Dyrektora Urzędu Górniczego na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 5 obowiązującej wówczas ustawy z 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze<sup>4</sup> z prośbą o sprawowanie nadzoru i kontroli nad likwidacją zakładu górniczego KS „Piaseczno”. W uzasadnieniu podano, że likwidacja wyrobiska poeksploatacyjnego odkrywkowego zakładu górniczego powyższej Kopalni polegała w głównej mierze na wykonaniu rekultywacji technicznej, a następnie biologicznej, aż do momentu zagospodarowania terenu i przekazania go właściwemu użytkownikowi włącznie. Zlikwidowanie zakładu górniczego zgodnie z art. 6 pkt 7 ustawy Prawo geologiczne i górnicze wymaga wykonania wielu robót ziemnych, w warunkach występowania zagrożeń naturalnych: wodnych, osuwiskowych a nawet gazowych. Zagrożenie gazowe jest spowodowane występującym siarkowodorem w związku z wzajemnym powiązaniem hydrogeologicznym dwóch wyrobisk „Machowa” i „Piaseczna” w obrębie tych samych formacji geologicznych.

Rekultywacja prowadzona jest w kierunku określonym decyzją starosty sandomierskiego z dnia 5 kwietnia 2005 r., pozytywnie zaopiniowaną przez Dyrektora Urzędu Górniczego.

W piśmie podniesiono również, iż *przyjmując zasadę, że na obecnym etapie organizacji nadzoru górniczego skreślenie zlikwidowanego zakładu górniczego z ewidencji dokonuje się dopiero po wygaszeniu koncesji, likwidacji oraz przekazaniu dokumentacji mierniczo-geologicznej do Archiwum dokumentacji mierniczo-geologicznej w Wyższym Urzędzie Górniczym w Katowicach oraz, że wyrobisko poeksploatacyjne KS „Piaseczno” jest zakładem górniczym będącym w stanie likwidacji i rekultywacji, dla którego koncesja nigdy nie została wydana, a prace rekultywacyjne nie zostały zakończone – brak jest decyzji uznającej rekultywację za zakończoną, sprawowanie nadzoru i kontroli nad likwidacją ww. zakładu górniczego jest uzasadnione.* [Dowód: akta kontroli str. 4-5]

W odpowiedzi udzielonej KS „Machów” pismem z 13 lipca 2007 r. Urząd Górniczy stwierdził, że zarządzeniem nr 20 z 26 października 1982 r. Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego zniósł obszar górniczy „Piaseczno”, a przedmiotowe zarządzenie zostało wydane na podstawie § 17 obowiązującego wówczas rozporządzenia Rady Ministrów z 4 maja 1979 r. w sprawie obszarów górniczych<sup>5</sup>, który stanowił, że *właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) wydaje zarządzenie o zniesieniu obszaru górniczego w uzgodnieniu z właściwym terenowym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego po:*

<sup>4</sup> Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, ze zm.

Art. 109 ust. 1 pkt 5 ww. ustawy stanowił, że o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej, organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad ruchem zakładów górniczych, a w szczególności w zakresie budowy i likwidacji zakładu górniczego, w tym rekultywacji gruntów i zagospodarowania terenów po działalności górniczej.

<sup>5</sup> Dz. U. Nr 11, poz. 75; uchylone z dniem 2 września 1994 r.

1) uzyskaniu stwierdzenia Prezesa Centralnego Urzędu Geologii, że zasoby geologiczne nadające się do gospodarczego wykorzystania w granicach znoszonego obszaru górniczego zostały wyczerpane;

2) ustaleniu przez właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, że prace rekultywacyjne związane z eksploatacją górnictwem w granicach znoszonego obszaru górniczego zostały zakończone.

W dalszej treści pisma Urząd Górniczy podniósł: (...) skoro obszar został zniesiony, oznacza to, że spełnione zostały warunki, o których mowa w punktach 1 i 2 wyżej cytowanego przepisu. Warunki te zostały spełnione pomimo tego, że wyrobisko KS „Piaseczno” nie zostało zlikwidowane, a grunty po działalności górniczej nie zostały zrehabilitowane, bowiem wyrobiska tego nie przeznaczono do górniczego zagospodarowania, lecz do składowania w nim popiołów z Elektrowni „Połaniec”. W związku z powyższym Urząd Górniczy przestał obejmować nadzorem byłą KS „Piaseczno” z dniem 31 grudnia 1982 r. Wyrobisko odkrywkowe KS „Piaseczno” nie jest już zakładem górniczym bądź częścią zakładu górniczego, jak również nie jest i nie będzie likwidowanym zakładem górniczym (częścią likwidowanego zakładu górniczego).

Stwierdzono również, że (...) w związku z powyższym brak jest podstaw prawnych do objęcia przez organy nadzoru górniczego, nadzoru i kontroli nad robotami, które będą wykonywane w wyrobisku byłej KS „Piaseczno” i w jego sąsiedztwie. [Dowód: akta kontroli str. 6-7]

Pismem z 17 sierpnia 2007 r. KS „Machów” w Tarnobrzegu zwróciła się do Dyrektora Urzędu Górniczego o ponowne zbadanie sprawy dotyczącej sprawowania nadzoru i kontroli nad likwidacją Kopalni, gdyż jej zdaniem, przywołany w piśmie Urzędu Górniczego z 13 lipca 2007 r. § 17 obowiązującego wówczas rozporządzenia Rady Ministrów z 4 maja 1979 r. w sprawie obszarów górniczych, warunkujący wykreślenie z rejestru obszarów górniczych obszaru górniczego „Piaseczno”, nie do końca został spełniony.

W piśmie poinformowano, że wyrobisko po byłej odkrywkowej KS „Piaseczno” przejęte zostało w 1986 r. przez Elektrownię „Połaniec” celem składowania w nim odpadów paleniskowych, co miało doprowadzić do przeprowadzenia rekultywacji terenów wyrobiska. Ten sposób wykorzystania wyrobiska był w owym czasie całkowicie racjonalny, gdyż pozwalał na zagospodarowanie składowanych na hałdach odpadów z elektrowni z równoczesną rekultywacją przekształconych eksploatacją terenów. W tym celu wojewoda tarnobrzeski w czerwcu 1993 r. wydał decyzję zatwierdzającą plan realizacji tego przedsięwzięcia, a Elektrownia „Połaniec” wybudowała instalację rozładunku odpadów. Jednak w wyniku protestów mieszkańców wsi sąsiadujących z wyrobiskiem, ww. decyzja wojewody tarnobrzeskiego została uchylona przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa decyzją z 20 października 1993 r. Powodem uchylenia decyzji był również fakt, że Elektrownia „Połaniec” nie była w stanie wywiązać się z podjętych wcześniej zobowiązań dotyczących likwidacji wyrobiska.

W piśmie podniesiono również, że w latach 90-tych XX wieku, w których wydawano powyższe decyzje, stopień zagrożenia i wpływu likwidacji KS „Machów” na likwidację wyrobiska „Piaseczno” nie był jeszcze do końca rozpoznany. W obecnym czasie po wykonaniu szeregu opracowań, ekspertyz oraz wyjaśnieniu szeregu zagadnień technicznych, geologicznych i hydrogeologicznych uważa się wykonanie rekultywacji porzuconego wyrobiska „Piaseczno” za niezbędne, m.in. w celu ograniczenia kosztów i tak przedłużającej się likwidacji wyrobiska po KS „Machów”.

Kopalnia argumentowała dalej, że zarządzenie nr 20 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z 26 października 1982 r. znoszące obszar górniczy „Piaseczno” wydane było przed zakończeniem rekultywacji terenów poeksploatacyjnych, która nigdy nie została przeprowadzona i nie uwzględniała wszystkich zagrożeń wynikających z ewentualnego pozostawienia wyrobiska poeksploatacyjnego bez niezbędnego wypełnienia, a powiązanie hydrogeologiczne wyrobiska „Machów” i „Piaseczno” przy braku wypełnienia popiołami wyrobiska w Piasecznie wymusiło konieczność podjęcia decyzji o skojarzonej likwidacji ww. wyrobisk. W konsekwencji powyższych następstw rekultywacja wyrobiska „Piaseczno” jest realizowana bez specjalistycznego nadzoru górniczego, co było niezgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze, zgodnie z którym organy

nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad likwidacją zakładu górniczego, w tym rekultywacją i zagospodarowaniem terenów po działalności górniczej.

W piśmie zwrócono także uwagę, że Dyrektor Urzędu Górniczego brał udział w opiniowaniu ustalonego dla wyrobiska „Piaseczno” kierunku rekultywacji, który zgodnie z art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, został określony po zasięgnięciu opinii dyrektora okręgowego urzędu górniczego właściwego terenowo – w odniesieniu do działalności górniczej.

Dodatkowo podniesiono, że KS „Machów” została wyposażona w tereny przekształcone w wyniku działalności górniczej, w tym wyrobisko po KS „Piaseczno”, a nie składowisko popiołów, a nadzór górniczy pomimo ww. zarządzenia nr 20 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego, nie do końca został zakończony. [Dowód: akta kontroli str. 8-9]

W odpowiedzi udzielonej Kopalni pismem z 7 września 2007 r. Urząd Górniczy stwierdził, że nie zaistniały żadne nowe okoliczności faktyczne bądź prawne, które mogłyby wpłynąć na zmianę zajętego przez Urząd Górniczy stanowiska w przedmiotowej sprawie. (...) Odnosząc się do podnoszonego przez Kopalnię argumentu, iż Urząd Górniczy wydał opinię w sprawie ustalenia kierunku rekultywacji dla wyrobiska „Piaseczno” wyjaśniono, iż przepisy art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych zobowiązują organ właściwy do wydania decyzji w sprawie rekultywacji do zasięgnięcia opinii dyrektora właściwego terenowo okręgowego urzędu górniczego – w odniesieniu do działalności górniczej. Ponieważ teren po działalności KS „Piaseczno” został przekształcony w wyniku działalności górniczej, tym samym była podstawa prawna do zajęcia stanowiska w sprawie jego rekultywacji przez Urząd Górniczy.

Ponadto Urząd Górniczy zwrócił uwagę: (...) utożsamianie pojęcia „wyrobiska górniczego” z pojęciem zakładu górniczego” w rozumieniu przepisu art. 6 pkt 7 ustawy Prawo geologiczne i górnicze należy uznać za niewłaściwe. W świetle bowiem ww. przepisu KS „Piaseczno” utraciła status zakładu górniczego wraz ze zniesieniem obszaru górniczego „Piaseczno” dla kopaliny siarki rodzimej.

Urząd Górniczy podziela stanowisko Kopalni, iż w obecnym czasie uważa się wykonanie rekultywacji wyrobiska „Piaseczno” za niezbędne, m.in. w celu ograniczenia kosztów i tak przedłużającej się likwidacji wyrobiska po KS „Machów”. Jest to tym bardziej uzasadnione niezrealizowaniem przedsięwzięcia skojarzonej likwidacji obydwóch tych wyrobisk. Rekultywacja ta, zdaniem Urzędu Górniczego, powinna być jednak prowadzona jako likwidacja niekorzystnego przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu – stosownie do uregulowania zawartego w dziale IV ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska<sup>6</sup>. Urząd Górniczy nie podzielił stanowiska Kopalni, jakoby wyrobisko „Piaseczno” zostało porzucone, ponieważ w 1986 r. zostało przejęte przez Elektrownię „Połaniec” do składowania na nim odpadów paleniskowych, natomiast decyzją nr 4 Ministra Skarbu Państwa z 25 lutego 2004 r. likwidacja wyrobiska po KS „Piaseczno” uczyniona została przedmiotem działania KS „Machów”.

Niezależnie jednak od faktu zaprzestania z dniem 31 grudnia 1982 r. sprawowania przez Urząd Górniczy nadzoru i kontroli nad ruchem KS „Piaseczno” prowadzenie rekultywacji terenu wyrobiska po zlikwidowanej kopalni podlegać będzie kontroli innych organów w ramach posiadanych ustawowych kompetencji. [Dowód: akta kontroli str. 10-11]

Zarząd Zakładowy „Związku Zawodowego Górników w Polsce” w KS „Machów” zwrócił się w dniu 2 lipca 2007 r. do Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach z prośbą o objęcie nadzorem górniczym likwidacji Kopalni. W odpowiedzi z dnia 7 września 2007 r. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego poinformował m.in.: (...) aktualny stan formalno-prawny uniemożliwia rozszerzenie nadzoru górniczego na teren zlikwidowanego zakładu górniczego, dla którego ostatnią decyzją w ramach likwidacji było zniesienie obszaru górniczego. Możliwość podjęcia przez organy nadzoru górniczego czynności związanych z nadzorem mieści się tylko i wyłącznie w ramach nadanych ustawowo kompetencji oraz obowiązujących przepisów prawa. (...) Zgodnie z przepisami Prawa geologicznego i górniczego, zakładem górniczym jest wyodrębniony technicznie i organizacyjny zespół środków służących bezpośrednio do wydobywania kopaliny ze złoża, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane oraz technologiczne związane z nimi obiekty i urządzenia

<sup>6</sup> Dz. U. z 2016 r. poz. 672, ze zm.

przeróbcze, natomiast wyrobiskiem górniczym jest przestrzeń w nieruchomości gruntowej lub górotworze, która powstała w wyniku robót górniczych. Dalej wyjaśniono: (...) przytoczone przepisy nie pozwalają na przyjęcie założenia, że wyrobisko górnicze jest zakładem górniczym, gdyż teren przekształcony w wyniku działalności górniczej w postaci wyrobiska po KS „Piaseczno”, po zniesieniu obszaru górniczego nie służy bezpośrednio wydobywaniu kopaliny ze złoża i nie podlega nadzorowi Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego. Prowadzona obecnie na terenie wyrobiska rekultywacja podlega kontroli właściwego starosty, który sprawdza zgodność wykonywanych zabiegów z dokumentacją rekultywacji tych gruntów. Organ ten uznaje również wykonany proces rekultywacji i zagospodarowania za zakończony. Również właściwy terenowo wojewoda, przy pomocy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, sprawuje kontrolę nad prowadzonymi pracami w zakresie przestrzegania przepisów ochrony środowiska oraz przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska. [Dowód: akta kontroli str. 12-17]

1.2. W związku z pismami starosty sandomierskiego, Dyrektor Urzędu Górniczego wydała na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych dwa postanowienia w sprawie opinii dotyczącej rekultywacji wyrobiska „Piaseczno”.

1.2.1. Postanowieniem znak: OUG/003/526/0005/05/00423/TK z 28 lutego 2005 r. została wydana opinia w sprawie kierunku rekultywacji gruntów na terenach nieczynnej KS „Piaseczno” zlokalizowanych w gminach Łoniów i Koprzywnica o treści następującej: *uważa się za możliwy wodny kierunek rekultywacji o charakterze rekreacyjnym dla wyrobiska górniczego nieczynnej KS „Piaseczno” oraz zadrzewieniowo-łąkowy kierunek rekultywacji o charakterze rekreacyjnym dla części zwałowiska wewnętrznego i obrzeży wyrobiska jak wyżej na terenie miejscowości Chodków Nowy, Chodków Stary, Piaseczno, Przewłoka w gminie Łoniów oraz miejscowości Krzcin w gminie Koprzywnica.*

Do pisma starosty sandomierskiego w sprawie wydania opinii załączono: kserokopię Oceny stanu zaawansowania prac likwidacyjnych i rekultywacyjnych na terenach zdegradowanych wydobywaniem i przetwórstwem rudy siarkowej w rejonach: tarnobrzeskim, staszowskim i lubaczowskim, prowadzonych przez Przedsiębiorstwo Rekultywacji Terenów Górniczych Jezioro, KS „Machów”, KiZPS Siarkopol, Kopalnię Siarki Grzybów, „Sulphur” Sp. z o.o. w likwidacji oraz mapę w skali 1:2000, przedstawiającą teren projektowanych prac rekultywacyjnych. W uzasadnieniu opinii podano m.in.: *Nadzór i kontrola Urzędu Górniczego nad zakładem górniczym Kopalni „Piaseczno” zakończona została 31 grudnia 1982 r. Niemniej jednak po zapoznaniu się z powołaną wyżej „Oceną...”- odnośnie kierunku rekultywacji postanowiono jak w osnowie – stosownie do postanowień art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.* [Dowód: akta kontroli str. 18-19]

1.2.2. Postanowieniem znak: KIE/526/0004/11/00304/MJ z 7 lutego 2011 r. została wydana pozytywna opinia w zakresie wykonania rekultywacji w kierunku wodnym części nieczynnego wyrobiska byłej KS „Piaseczno” do rzędnej lustra wody +127 m.n.p.m. Opinia została wydana na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że Urząd Górniczy przeprowadził 2 lutego 2011 r. wizję terenów zrehabilitowanych w obecności przedstawiciela KS „Machów” S.A. Na podstawie przedstawionych dokumentów oraz wizji ww. terenów ustalono co następuje:

- decyzją z 5 kwietnia 2005 r., starosta sandomierski ustalił dla wyrobiska końcowego byłej KS „Piaseczno” wodny kierunek rekultywacji o charakterze rekreacyjnym, natomiast dla części zwałowiska wewnętrznego i obrzeży – kierunek zadrzewieniowo-łąkowy, również o charakterze rekreacyjnym. Do wykonania ww. rekultywacji oraz opracowania projektu technicznego rekultywacji zobowiązano KS „Machów” w Tarnobrzegu. Starosta sandomierski decyzją z 6 grudnia 2010 r. zmienił przedmiotową decyzję w zakresie terminu wykonania rekultywacji przedłużając go do 31 grudnia 2013 r.;
- KS „Machów” S.A. opracowała „Projekt techniczny prac zabezpieczających i rekultywacji wyrobiska byłej Kopalni Siarki „Piaseczno” – etap I – uporządkowanie, profilowanie skarp wyrobiska i izolacja wychodni serii chemicznej;

- z wewnętrznego protokołu końcowego odbioru prac związanych z pełną izolacją wychodni serii chemicznej w KS „Piaseczno” wykonanego przez KS „Machów” S.A. wynikało, że roboty te wykonano zgodnie z dokumentacją i wymaganiami technicznymi;
- docelowa rzędna zbiornika, według przedstawionych dokumentów, winna wynosić +146 m.n.p.m., a łączna powierzchnia lustra wody 160 ha;
- wyrobisko poeksploatacyjne „Piaseczno” wypełnione jest wodą o powierzchni ok. 103 ha, zaś jej lustro stabilizuje się na rzędnej +133,6 m.n.p.m. Powierzchnia lustra wody, której dotyczy wnioski o uznanie rekultywacji gruntów za zakończoną, tj. 82,1 ha zawiera się w postaci lustra wody stwierdzonej podczas przedmiotowej wizji.

W uzasadnieniu ww. postanowienia Dyrektor Urzędu Górniczego wskazał ponadto, że *nie nadzoruje KS „Piaseczno” od 1 stycznia 1983 r., a tym samym może się odnieść jedynie do stanu stwierdzonego podczas wizji, opierając swoje stanowisko na przedstawionych przez KS „Machów” S.A. dokumentach.* [Dowód: akta kontroli str. 20-28]

Odnośnie wydawania postanowień dotyczących opinii w sprawie rekultywacji byłego wyrobiska Piaseczno – KS „Machów” S.A. w likwidacji, pomimo niesprawowania przez Urząd Górniczy nadzoru nad likwidacją i rekultywacją byłej KS „Piaseczno”, Dyrektor Urzędu Górniczego wyjaśniła: *przepis art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych uzależnia wydanie decyzji przez starostę w sprawach rekultywacji i zagospodarowania gruntów od uzyskania opinii dyrektora właściwego terenowo okręgowego urzędu górniczego – w odniesieniu do działalności górniczej. Niewątpliwie grunty w zlikwidowanej KS „Piaseczno” zostały zdegradowane w wyniku działalności górniczej. Zatem stanowisko Urzędu Górniczego w sprawach objętych przedmiotowymi postanowieniami wynikało z obowiązku współdziałania organów administracji publicznej, tj. starosty i dyrektora właściwego terenowo okręgowego urzędu górniczego przed wydaniem decyzji w sprawie rekultywacji gruntów.* [Dowód: akta kontroli str. 64-65]

1.3. W dniu 25 kwietnia 2016 r. KS „Machów” S.A. w likwidacji zwróciła się do Urzędu Górniczego na podstawie art. 108 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze<sup>7</sup> z wnioskiem o zatwierdzenie *Planu ruchu zakładu KS „Piaseczno”* prowadzącego działalność określoną w art. 2 ust.1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, opracowanego na okres od 1 czerwca 2016 r. do 31 maja 2021 r. Przedmiotowy wniosek wpłynął do Urzędu Górniczego 27 kwietnia 2016 r. [Dowód: akta kontroli str. 89-101]

Dyrektor Urzędu Górniczego wyjaśniła, że powyższy wniosek nie mógł być pozytywnie rozpatrzony, gdyż (...) *plan ruchu zakładu górniczego nie spełniał wymogów Prawa geologicznego i górniczego, skutkiem czego było przedstawienie wnioskodawcy uwag do planu przedłożonego do zatwierdzenia.* [Dowód: akta kontroli str. 112]

W związku z ww. wnioskiem, przedstawiciele Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach, Urzędu Górniczego oraz KS „Machów” S.A. w likwidacji przeprowadzili w dniach 23 i 24 maja 2016 r. wizję terenu wyrobiska zlikwidowanej KS „Piaseczno”, w wyniku czego ustalono, że:

- *przedmiotem planu ruchu zakładu utrzymującego system odwodnienia zlikwidowanego zakładu górniczego KS „Piaseczno” będą wyłącznie roboty związane z utrzymaniem poziomu wody w zbiorniku Piaseczno, opisane w decyzji starosty sandomierskiego z 5 grudnia 2014 r. oraz roboty górnicze polegające na wykonaniu otworów drenażowych w skarpach zbiornika Piaseczno;*
- *warunki odwadniania zbiornika Piaseczno określone w decyzji starosty sandomierskiego – pozwoleniu wodnoprawnym, powinny zostać ujęte w planie ruchu zakładu utrzymującego system odwadniania, tzn. należy ująć zasady monitoringu stanu wody w zbiorniku Piaseczno, ilości pompowanej wody, konserwacji i utrzymania elementów zagrożenia powodziowego;*

<sup>7</sup> Art. 108 ust. 7 ww. ustawy stanowi, że wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się organowi nadzoru górniczego właściwemu dla miejsca wykonywania robót objętych planem, a jeżeli roboty objęte planem będą wykonywane w granicach właściwości miejscowej co najmniej dwóch organów nadzoru górniczego – organowi nadzoru górniczego właściwemu dla siedziby zakładu górniczego.

- roboty konieczne do wykonania w celu stabilizacji skarp nawodnych zbiornika Piaseczno (drenaż warstw czwartorzędowych) należy traktować jako roboty górnicze, a ich zakres określić w treści planu ruchu oraz przedstawić na załączniku mapowym nr 2;
- wszelkie zmiany granic zakładu oraz systemu odwadniania wymagają wprowadzenia ich do planu ruchu w formie dodatku. [Dowód: akta kontroli str. 57-58]

W dniu 24 maja 2016 r. KS „Machów” S.A. w likwidacji zwróciła się do Urzędu Górniczego o umorzenie postępowania o zatwierdzenie *Planu ruchu zakładu KS „Piaseczno”* w związku z przedstawionymi powyżej ustaleniami. [Dowód: akta kontroli str. 102]

Dyrektor Urzędu Górniczego wyjaśniła: (...) KS „Machów” S.A. w likwidacji, nie uzasadniła ww. wniosku. Wszczęcie postępowania administracyjnego w sytuacji, gdy zgodnie z przepisami prawa organ administracji może kształtować stosunki prawne wyłącznie na wniosek strony, oparte jest na zasadzie skargowości. Zatem, wycofanie przez stronę wniosku o wszczęcie postępowania, a tym samym cofnięcie zgody na jego prowadzenie skutkuje jego bezprzedmiotowością. Bezprzedmiotowość zaś wymaga umorzenia postępowania – zgodnie z art. 105 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego<sup>8</sup>. Dodać należy, że przepis ten nie przewiduje obowiązku kontrolowania czy weryfikowania przez organ administracji przesłanek, jakimi kieruje się wnioskodawca, cofając wniosek i wnosząc o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowe. W ocenie tut. Organu nadzoru górniczego wszystkie przesłanki określone w ww. przepisie Kpa<sup>9</sup> zostały spełnione, w związku z czym Dyrektor Urzędu Górniczego wydała poniższą decyzję. [Dowód: akta kontroli str. 112-113]

Decyzją znak: KIE.920.82.2016.BR z 30 maja 2016 r. Dyrektor Urzędu Górniczego umorzył w całości postępowanie pierwszoinstancyjne w sprawie zatwierdzenia planu ruchu zakładu KS „Piaseczno” na okres od 1 czerwca 2016 r. do 31 maja 2021 r. [Dowód: akta kontroli str. 104-107]

W dniu 30 maja 2016 r. KS „Machów” S.A. w likwidacji zwróciła się do Urzędu Górniczego na podstawie art. 108 ust. 7 ustawy Prawo geologiczne i górnicze z wnioskiem o zatwierdzenie *Planu ruchu zakładu utrzymywania systemu odwodnienia zlikwidowanego zakładu górniczego KS „Piaseczno”* prowadzącego działalność określoną w art. 2 ust. 1 ww. ustawy, opracowanego na okres od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2021 r.

Do wniosku załączono postanowienia wójtów gmin Łoniów i Koprzywnicy pozytywnie opiniujące ww. *Plan* jak również decyzje starosty sandomierskiego:

- GN.I. 7437-26/04/05 z 5 maja 2005 r. ustalającą dla wyrobiska końcowego byłej KS „Piaseczno” wodny kierunek rekultywacji o charakterze rekreacyjnym, a dla części zwałowiska wewnętrznego i obrzeży zadrzewionych – łąkowy kierunek rekultywacji o charakterze rekreacyjnym. Termin wykonania rekultywacji został ustalony w okresie 5 lat od uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji;
- GN.III-6018/1/2010 z 6 grudnia 2010 r. zobowiązującą KS „Machów” S.A. do wykonania rekultywacji byłej KS „Piaseczno” w terminie do 31 grudnia 2013 r.;
- GN.III-6018/2/2013 z 2 września 2013 r. zobowiązującą KS „Machów” S.A. do wykonania rekultywacji byłej KS „Piaseczno” w terminie do końca 2015 r.;
- GN.III-6018/1/2015 z 10 grudnia 2015 r. zobowiązującą KS „Machów” S.A. do wykonania rekultywacji byłej KS „Piaseczno” w terminie do końca 2020 r.;
- RO.XIII.Oś.6341.57.2014 z 5 grudnia 2014 r. w sprawie udzielenia KS „Machów” S.A. pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód w zakresie odprowadzania wód nadmiarowych ze zbiornika wodnego „Piaseczno”, utworzonego w wyrobisku byłej KS „Piaseczno”, istniejącym wylotem rurociągu tłocznego do Kanalu Piaseczno w ilości 1.350 m<sup>3</sup>/h dla zachowania w ww. zbiorniku wodnym maksymalnego poziomu zwierciadła wody na rzędnych w przedziale od 138,00 m.n.p.m. do

<sup>8</sup> Dz. U. z 2016 r. poz. 23, ze zm.

<sup>9</sup> Art. 105 § 2 k.p.a. stanowi, że: *Organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.*



139,00 m.n.p.m., średniorocznie do 138,50 m.n.p.m., uwzględniając sytuacje awaryjne [Dowód: akta kontroli str. 29-53]

Dyrektor Urzędu Górniczego postanowieniem z 12 lipca 2016 r. zawiadomił wnioskodawcę, że sprawa o zatwierdzenie *Planu ruchu zakładu utrzymywania systemu odwodnienia zlikwidowanego górnictwa KS „Piaseczno*, nie może być załatwiona w terminie określonym w art. 35 k.p.a. z uwagi na skomplikowany charakter sprawy i wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy – do 29 lipca 2016 r. Również postanowieniem z 28 lipca 2016 r. przesunął termin załatwienia ww. sprawy do 16 sierpnia 2016 r., także z powodu skomplikowanego charakteru sprawy [Dowód: akta kontroli str. 54,68]

Dyrektor Urzędu Górniczego 16 sierpnia 2016 r. wydała decyzję zatwierdzającą *Plan ruchu utrzymywania systemu odwodnienia zlikwidowanego zakładu górnictwa KS „Piaseczno” na okres od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2021 r.* W uzasadnieniu decyzji stwierdzono m.in., że na podstawie wniosku oraz załączonych do niego dokumentów zostały spełnione przez KS „Machów” SA w likwidacji przesłanki określone w art. 108 powołanej wyżej ustawy – *Prawo geologiczne i górnictwo i w przepisach rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych*<sup>10</sup>. [Dowód: akta kontroli str. 69-70]

Dyrektor wyjaśniła: (...) *ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnictwo, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r. wprowadziła nowe kompetencje dla organów nadzoru górnictwa, w tym sprawowanie nadzoru i kontroli nad budową, rozbudową oraz utrzymywaniem systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych (art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy). W związku z tym, planem ruchu można było objąć wyłącznie roboty związane z utrzymaniem poziomu wody w zbiorniku Piaseczno oraz roboty górnictwa polegające na wykonaniu otworów drenażowych w skarpach zbiornika Piaseczno. Ponadto wyjaśniła: (...) ewentualne trudności związane z obsługą przez pracowników KS Machów S.A. w likwidacji, urządzeń znajdujących się poza obszarem objętym planem ruchu Kopalni Piaseczno i uprawnieniami osób do sprawowania nadzoru, nie mogą stanowić przesłanek do objęcia tych zagadnień planem ruchu. Objęcie planem ruchu całości terenów wyrobiska górnictwa Piaseczno, zatwierdzonym przez tut. Organ, wykraczałoby poza kompetencje organu nadzoru górnictwa, a w konsekwencji mogłoby skutkować stwierdzeniem nieważności decyzji zatwierdzającej ten plan ruchu.* [Dowód: akta kontroli str. 111-113]

W dniach 15 i 16 września 2016 r. Urząd Górniczy przeprowadził kontrolę KS „Machów” S.A. w likwidacji – zakładu utrzymywania systemu odwodnienia zlikwidowanego zakładu górnictwa KS „Piaseczno”. Kontrola została przeprowadzona na podstawie art. 154 i art. 168 ust 1 ustawy Prawo geologiczne i górnictwo oraz art. 77 ust. 1 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej<sup>11</sup> i dotyczyła zagadnień ochrony środowiska, budowlanych oraz wiertniczych.

W związku z wynikami kontroli nie zostało wszczęte postępowanie z urzędu.

W zakresie ochrony środowiska wizja w terenie wykazała, że odprowadzenie wód nadmiarowych ze zbiornika „Piaseczno” do Kanału Piaseczno realizowane było za pomocą pompowni - stanowiska pompowego składającego się z trzech zestawów pompowych, skąd rurociągiem (kolektorem) kierowane były do Kanału Piaseczno. Zgodnie z przytoczonym wyżej pozwoleniem wodnoprawnym jedna z pomp stanowiła rezerwę. Przy stanowisku pompowym zamontowana była łata, na podstawie której odczytywano położenie zwierciadła wody w zbiorniku „Piaseczno”. Kontrolującym przedstawiono zestawienia ilości pompowanych i odprowadzanych wód z wyrobiska „Piaseczno” za sierpień i wrzesień 2016 r., z których wynikało, że od 16 sierpnia 2016 r. do 15 września 2016 r. rzędna poziomu zwierciadła wody w zbiorniku „Piaseczno” kształtowała się od 138,00 m.n.p.m. do 138,07 m.n.p.m. Powyższe było zgodne z pozwoleniem wodnoprawnym. [Dowód: akta kontroli str. 71-88]

---

<sup>10</sup> Dz. U. poz. 372.

<sup>11</sup> Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, ze zm.

Dyrektor Urzędu Górniczego wyjaśniła w sprawie prowadzenia postępowania dotyczącego zatwierdzenia planu ruchu utrzymywania systemu odwodnienia zlikwidowanego zakładu górniczego KS „Piaseczno”, że art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze stanowi, iż przepisy ustawy z wyjątkiem działu III, stosuje się odpowiednio do budowy, rozbudowy oraz utrzymywania systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych. Ustawa Prawo geologiczne i górnicze przyznaje zatem kompetencje organom nadzoru i kontroli nad funkcjonowaniem systemów odwodnienia w zlikwidowanych zakładach górniczych. W związku z powyższym zgodnie z art. 108 ust. 3 pkt 2 i ust. 11 ww. ustawy podmiot prowadzący taką działalność powinien sporządzić i przedłożyć do zatwierdzenia organowi nadzoru górniczego plan ruchu zakładu. [Dowód: akta kontroli str. 65]

Z informacji uzyskanych od Dyrektora Urzędu Górniczego wynika również, że:

- Urząd Górniczy nie monitorował realizacji wydanego przez siebie postanowienia OUG/003/526/0005/05/00423/TK z 28 lutego 2005 r. w sprawie opinii dotyczącej kierunku rekultywacji gruntów na terenach nieczynnej KS „Piaseczno” ponieważ w postępowaniu prowadzonym przez starostę sandomierskiego miał jedynie kompetencje do zajęcia stanowiska poprzez wyrażenie opinii w tej sprawie. Zajęcie stanowiska nastąpiło w drodze postanowienia w trybie art. 106 Kpa oraz na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Opinia miała charakter niewiążący dla organu prowadzącego sprawę, a treść decyzji w sprawie rekultywacji należała do wyłącznej kompetencji starosty.
- O funkcjonowaniu w obrocie prawnym decyzji starosty sandomierskiego w sprawie zmian terminu zakończenia rekultywacji byłej KS „Piaseczno” z 6 grudnia 2010 r., znak: GN.III-6018/1/2010, 2 września 2013 r., znak: GN.III-6018/2/2013, 10 grudnia 2015 r., znak: GN.III-6018/1/2015 Dyrektor Urzędu Górniczego dowiedział się w 2016 r., w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawie zatwierdzenia planu ruchu zakładu utrzymywania systemu odwodnienia zlikwidowanego zakładu górniczego KS „Piaseczno”. Zgodnie z art. 108 ust. 9 pkt 2 ustawy Prawo geologiczne i górnicze do wniosku o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego dołącza się odpisy wymaganych dla zamierzonych robót decyzji wydanych przez inne organy, w szczególności dotyczących ochrony środowiska.
- Starosta sandomierski nie zwracał się do Dyrektora Urzędu Górniczego o wyrażenie opinii w sprawie zmiany terminu wykonania rekultywacji gruntów na terenach zlikwidowanej kopalni siarki „Piaseczno” przed wydaniem wyżej wymienionych decyzji. [Dowód: akta kontroli str. 60-63]

1.4. W latach 2011-2015 Urząd Górniczy nie otrzymywał od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach wytycznych i poleceń dotyczących rekultywacji zlikwidowanego zakładu górniczego KS „Piaseczno”. [Dowód: akta kontroli str. 55]

1.5. W latach 2011-2015 do Urzędu wpłynęły 124 skargi oraz 24 wnioski – żadna skarga ani wniosek nie dotyczyły zlikwidowanej KS „Piaseczno”. [Dowód: akta kontroli str. 59]

1.6. Urząd Górniczy nie współpracował z innymi niż starosta sandomierski podmiotami zainteresowanymi rekultywacją wyrobiska „Piaseczno”. Dyrektor Urzędu Górniczego wyjaśniła: w zakresie współpracy z podmiotami zainteresowanymi rekultywacją wyrobiska Piaseczno Urząd Górniczy na wniosek starosty sandomierskiego zajmował stanowisko w sprawach:

- ustalenia kierunku rekultywacji gruntów na terenach nieczynnej KS „Piaseczno” – postanowienie z 28 lutego 2005 r.;
- wykonania przez KS „Machów” S.A. rekultywacji gruntów o łącznej powierzchni 82,01 ha – postanowienie z 7 lutego 2011 r.<sup>12</sup>

Przyczyną nieprowadzenia takiej współpracy był brak podstaw prawnych do objęcia przez organ nadzoru górniczego nadzoru i kontroli nad robotami wykonywanymi w wyrobisku byłej KS „Piaseczno”. [Dowód: akta kontroli str. 56]

---

<sup>12</sup> Postanowienia zostały wydane na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Ustalone  
nieprawidłowości

Uwaga dotycząca  
badanej działalności

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

W związku z zarządzeniem nr 20 z dnia 26 października 1982 r. Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego o zniesieniu obszaru górniczego „Piaseczno”, Urząd Górniczy przestał z dniem 31 grudnia 1982 r. obejmować nadzorem byłą kopalnię „Piaseczno”, o czym poinformował KiZPS Siarkopol pismem z dnia 25 stycznia 1983 r. (znak: OUG-03/54/82). [Dowód: akta kontroli str. 6-7, 109-113]

NIK zwraca jednak uwagę, że przepisy prawa nie stanowią, iż wraz ze zniesieniem obszaru górniczego likwidowany jest zakład górniczy. Obszar górniczy i zakład górniczy to dwa odrębne pojęcia prawne. Obszarem górniczym jest przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny oraz prowadzenia robót górniczych związanych z wykonywaniem koncesji<sup>13</sup>. Zakładem górniczym jest z kolei wydobywany technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wydobywania kopaliny ze złoża, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane oraz technologicznie związane z nimi obiekty i urządzenia przeróbcze<sup>14</sup>. Wynika z tego, że zniesienie obszaru górniczego nie powoduje zniesienia zakładu górniczego, a tylko uniemożliwia przedsiębiorcy prowadzenie działalności.

Ponadto należy wskazać, że zgodnie z art. 23 ust. 4 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. Prawo górnicze<sup>15</sup>, zniesienie obszaru górniczego wymagało uzgodnienia z właściwym terenowym organem administracji państwowej i mogło nastąpić dopiero po zakończeniu rekultywacji terenów górniczych. Rozporządzenie Rady Ministrów z 4 maja 1979 r. w sprawie obszarów górniczych (będące aktem wykonawczym do ww. dekretu) stanowiło w § 17, że właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) wydaje zarządzenie o zniesieniu obszaru górniczego w uzgodnieniu z właściwym terenowym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego po:

- 1) uzyskaniu stwierdzenia Prezesa Centralnego Urzędu Geologii, że zasoby geologiczne nadające się do gospodarczego wykorzystania w granicach znoszonego obszaru zostały wyczerpane;
- 2) ustaleniu przez właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, że prace rekultywacyjne, związane z eksploatacją górniczą w granicach znoszonego obszaru zostały zakończone.

Z powyższego wynika, że właściwy minister mógł wydać zarządzenie o zniesieniu obszaru górniczego o ile spełnione zostały ww. dwie przesłanki. W przedmiotowej sprawie Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego wydał w dniu 10 grudnia 1982 r. zarządzenie o zniesieniu obszaru górniczego „Piaseczno” dla kopaliny siarki rodzimej, pomimo iż przesłanki te nie zostały spełnione – prace rekultywacyjne nie zostały bowiem zakończone.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie NIK, stanowisko Urzędu Górniczego o braku możliwości sprawowania nadzoru nad rekultywacją ww. wyrobiska było nieuzasadnione. Sam fakt wydania zarządzenia przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nie przesądzał o zakończeniu prac rekultywacyjnych. Organ nadzoru górniczego (podobnie jak wszystkie organy administracji publicznej) nie powinien kierować się w swojej działalności jedynie literalną wykładnią przepisów, ale przede wszystkim uwzględniać stan faktyczny i interes społeczno-gospodarczy.

Uzasadnione w związku z tym jest przyjęcie, że przepisy prawa nie uniemożliwiają Urzędowi Górniczemu sprawowania nadzoru nad rekultywacją byłego wyrobiska „Piaseczno”. [Dowód: akta kontroli str. 66-67]

## IV. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

<sup>13</sup> Art. 6 ust. 1 pkt 5 obecnie obowiązującej ustawy Prawo geologiczne i górnicze.

<sup>14</sup> Art. 6 ust. 1 pkt 18 obecnie obowiązującej ustawy Prawo geologiczne i górnicze.

<sup>15</sup> Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12, ze zm.; akt uchylony z dniem 2 września 1994 r.

Prawo zgłoszenia  
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli<sup>16</sup> kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Kielcach.

Obowiązek  
poinformowania  
NIK o sposobie  
wykorzystania uwagi

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwagi oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Kielce,      stycznia 2017 r.

Najwyższa Izba Kontroli  
Delegatura w Kielcach

Kontroler  
Andrzej Kamiński  
główny specjalista kontroli państwowej

Dyrektor  
Grzegorz Walendzik

.....  
*Podpis*

.....  
*Podpis*

---

<sup>16</sup> Dz. U. z 2015 r. poz. 1096, ze zm.